

Υπόθεση C-167/01

Kamer van Koophandel en Fabrieken voor Amsterdam **κατά** **Inspire Art Ltd**

(αίτηση του Kantongerecht te Amsterdam
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Άρθρα 43 ΕΚ, 46 ΕΚ και 48 ΕΚ — Εταιρία που έχει συσταθεί σε κράτος μέλος και ασκεί τις δραστηριότητές της σε άλλο κράτος μέλος — Εφαρμογή των περί προστασίας των συμφερόντων τρίτων διατάξεων του εταιρικού δικαίου του κράτους μέλους εγκαταστάσεως»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα S. Alber της 30ής Ιανουαρίου 2003 I-10159
Απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Σεπτεμβρίου 2003 I-10195

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κράτη μέλη — Υποχρεώσεις — Υποχρέωση κολασμού των παραβάσεων του κοινοτικού δικαίου — Περιεχόμενο (Άρθρο 10 ΕΚ)*

2. *Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Εταιρίες — Οδηγία 89/666 — Δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος υπό ορισμένες μορφές εταιριών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους — Μέτρα δημοσιότητας δεσμευτικά και προαιρετικά — Εθνική νομοθετική ρύθμιση επιβάλλουσα υποχρεώσεις δημοσιότητας μη προβλεπόμενες από την οδηγία — Δεν επιτρέπεται (Οδηγία 89/666 του Συμβουλίου, άρθρο 2)*
3. *Ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Εταιρία συσταθείσα σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, η οποία εδρεύει στο κράτος αυτό χωρίς να ασκεί εντός αυτού του κράτους εμπορικές δραστηριότητες — Σύσταση υποκαταστήματος σε άλλο κράτος μέλος εξαρτώμενη από προϋποθέσεις σχετικά με το ελάχιστο εταιρικό κεφάλαιο και την ευθύνη των μελών του διευθυντικού οργάνου — Δεν επιτρέπεται — Δυνατότητα των κρατών μελών να λαμβάνουν μέτρα προς αποτροπή περιπτώσεων απάτης — Όρια (Άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ)*

1. Οσάκις διάταξη του κοινοτικού δικαίου δεν περιέχει ειδική διάταξη προβλέπουσα κύρωση σε περίπτωση παραβάσεώς της ή παραπέμπει σχετικώς στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, το άρθρο 10 ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη να λάβουν κάθε πρόσφορο μέτρο που να εγγυάται την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου.

δίδουσες στην κύρωση αποτελεσματικό, ανάλογο και αποτρεπτικό χαρακτήρα.

(βλ. σκέψη 62)

Προς τούτο, μολονότι διατηρούν την ευχέρεια ως προς την επιλογή των κυρώσεων, τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνούν ώστε οι παραβιάσεις της κοινοτικής ρυθμίσεως να τιμωρούνται υπό ουσιαστικές και διαδικαστικές προϋποθέσεις ανάλογες προς εκείνες που ισχύουν για παραβιάσεις παρεμφερούς φύσεως και σημασίας του εθνικού δικαίου και, εν πάση περιπτώσει, προσ-

2. Το άρθρο 2 της ενδέκατης οδηγίας 89/666, σχετικά με τη δημοσιότητα των υποκαταστημάτων που έχουν συσταθεί σε ένα κράτος μέλος υπό ορισμένες μορφές εταιριών που διέπονται από το δίκαιο άλλου κράτους, το οποίο περιλαμβάνει κατάλογο ενδείξεων που πρέπει να τυγχάνουν αντικείμενο δημοσιότητας εντός του κράτους μέλους στο οποίο εγκαθίσταται το υποκατάστημα, καθώς και κατάλογο προαιρετικών μέτρων δημοσιότητας, αποκλείει εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία προβλέπει για το υποκατάστημα εταιρίας συσταθείσας σύμφωνα με εθνική νομοθεσία άλλου κράτους μέλους υποχρεώσεις περί δημοσιότητας μη προβλεπόμενες από

την εν λόγω οδηγία, όπως η μνεία στο εμπορικό μητρώο ότι η εταιρία είναι τύποις αλλοδαπή εταιρία, η μνεία στο εμπορικό μητρώο του κράτους υποδοχής της ημερομηνίας της πρώτης καταχωρίσεως στο αλλοδαπό εμπορικό μητρώο και των σχετικών με τον μοναδικό εταίρο πληροφοριών, η υποχρεωτική κατάθεση λογιστικής δηλώσεως ότι η εταιρία πληροί τις προϋποθέσεις περί κατωτάτου ορίου κεφαλαίου, αναληφθέντος και καταβληθέντος, και περί ιδίων κεφαλαίων, ή μνεία της ιδιότητας της «τύποις αλλοδαπής εταιρίας» επί όλων των εγγράφων αυτής της εταιρίας.

Πράγματι, υπό την επιφύλαξη των υποχρεώσεων ενημερώσεως που υπέχουν τα υποκαταστήματα και οι οποίες απορρέουν από το κοινωνικό και το φορολογικό δίκαιο ή αφορούν τον τομέα των στατιστικών, η εναρμόνιση της δημοσιότητας των υποκαταστημάτων, όπως αυτή επιτεύχθηκε με την ενδέκατη οδηγία, είναι εξαιρετική.

(βλ. σκέψεις 65, 69-70, 72, 143, διατακτ. 1)

3. Τα άρθρα 43 ΕΚ και 48 ΕΚ αποκλείουν εθνική νομοθετική ρύθμιση η οποία εξαρτά την άσκηση της ελευθερίας για δευτερεύουσα εγκατάσταση εντός αυτού του κράτους, εκ μέρους εταιρίας η οποία έχει συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, από ορισμένες προϋποθέσεις που προβλέπει η εσωτερική νομοθεσία για τη σύσταση εταιριών και οι οποίες αφορούν το ελάχιστο όριο κεφαλαίου και την ευθύνη

των μελών του διευθυντικού οργάνου. Οι λόγοι για τους οποίους η εταιρία έχει συσταθεί στο πρώτο κράτος μέλος, καθώς και το ότι αυτή ασκεί τις δραστηριότητές της αποκλειστικώς ή σχεδόν αποκλειστικώς στο κράτος μέλος εγκαταστάσεως δεν αναιρούν το δικαίωμά της να επικαλεστεί την ελευθερία εγκαταστάσεως που διασφαλίζει η Συνθήκη.

Τα κράτη μέλη δικαιούνται, βεβαίως, να λαμβάνουν μέτρα προκειμένου να εμποδίζουν την προσπάθεια ορισμένων από τους υπηκόους τους να αποφεύγουν καταχρηστικώς την υπαγωγή τους στην εθνική νομοθεσία, καταχρώμενοι δυνατότηταν που παρέχει η Συνθήκη, ή το να επικαλούνται οι πολίτες τους κοινωνικούς κανόνες καταχρηστικώς ή να τους καταστρατηγούν.

Εντούτοις, οι διατάξεις της Συνθήκης περί ελευθερίας εγκαταστάσεως έχουν ακριβώς ως σκοπό την παροχή της δυνατότητας στις εταιρίες, οι οποίες συστήνονται σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους και οι οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική τους διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Κοινότητας, να ασκούν δραστηριότητες εντός άλλων κρατών μελών μέσω πρακτορείου, υποκαταστήματος ή θυγατρικής.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι υπήκοος κράτους μέλους ο οποίος επιθυμεί να συστήσει εταιρία επιλέγει να τη

συστήσσει εντός του κράτους μέλους του οποίου τη νομοθεσία περί εταιριών θεωρεί ως λιγότερο αυστηρή και, στη συνέχεια, να ιδρύσει υποκαταστήματα εντός άλλων κρατών μελών είναι συμφυές προς την άσκηση, εντός μιας ενιαίας αγοράς, της ελευθερίας εγκαταστάσεως που διασφαλίζει η Συνθήκη.

μέλος όπου εδρεύει, ασκεί δε τις δραστηριότητές της αποκλειστικώς ή κυρίως, εντός του κράτους μέλους του υποκαταστήματός της δεν αρκεί προς απόδειξη μιας καταχρηστικής ή απατηλής συμπεριφοράς, παρέχοντας στο κράτος αυτό τη δυνατότητα να αρνηθεί την υπέρ της εν λόγω εταιρίας εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων περί του δικαιώματος εγκαταστάσεως.

Επιπλέον, το γεγονός ότι μια εταιρία δεν ασκεί καμία δραστηριότητα στο κράτος

(βλ. σκέψεις 105, 136-139, 143, διατακτ. 2)